

Starý světový řád je mrtvý: Končící rok znamenal začátek konce vlády Západu

infokuryr.cz/n/2022/12/31/stary-svetovy-rad-je-mrtvy-koncici-rok-znamenal-zacatek-konce-vlady-zapadu

kuryr

31. prosince 2022

Jediné, co USA a EU zůstalo, je násilí a zastrašování. Západní vojenský tábor. Proč 85 procent států sankce na Rusko nevalilo? Vše nové se rodí v bolestech

TIMOFEJ BORDAČOV bilancuje z ruského pohledu hlavní události roku na mezinárodní scéně, konstatuje, že staletá dominance Západu se hroutí, současně však realisticky připomíná, že rodící se nové uspořádání se nevynoří lehce, protože umírající kobyla vždy kope nejvíc

Všechna vážná protiřečení, kterým Rusko čelilo na mezinárodní scéně v roce 2022, jsou pro nás kombinací příznivého globálního kontextu i kolosálních překážek při dosahování konkrétních zahraničně-politických cílů.

Konec staleté nadvlády

Na jedné straně starý rok znamená konec pro nadvládu Západu, která trvala několik staletí, a nyní zaujímá už jen obranné pozice. Na druhé straně odpůrci Ruska stále ještě disponují kolosálními zdroji, které mohou vrhnout do boje. Není pochyb, že se bude třeba s těmito problémy popasovat i v nadcházejícím 2023. Čím lépe budeme na to připraveni, tím úspěšněji Rusko zaujme pozice v novém mezinárodním uspořádání, které se právě formuje.

Dosavadní světový řád je mrtvý. Nejnovější pokusy o jeho oživení – v podobě takzvaného „summitu demokracií“ organizovaného Spojenými státy v roce 2021 – již byly nejen nesmyslné, ale dokonce bez zamýšleného propagandistického efektu. Není náhoda, že se nedočkal žádného pokračování. Západní imperiální řád zemřel, protože ekonomicky nejrozvinutější a nejvyzbrojenější země světa ztratily schopnost diktovat ostatním způsoby života. Jejich dosud nepřemožitelné finanční a mocenské nástroje se ukázaly jako nefunkční. Již nejsou schopny eliminovat protesty, jež vedou k odmítnutí podřídit se pokynům Washingtonu a hlavních evropských metropolí.

Zůstalo jen násilí a zastrašování

Jediným nástrojem, který v roce 2022 zůstal pro USA a Evropu, je násilí a zastrašování. To ovšem jako základ relativně stabilní mezinárodní spolupráce už nefunguje.

Když například výhrůžně prohlásí, že ta či ona země „nedodržuje sankce vůči Rusku“, znamená to, že zúčastnění jsou bezprostředně ohroženi ve své bezpečnosti či relativní ekonomické prosperitě. V takovém režimu může Západ ještě chvíli bojovat proti Rusku nebo Číně, ale není možné tímto způsobem vytvořit něco nového: Protoe se snižování závislosti a vytváření alternativních způsobů suverenity stává běžným jevem.

Ilustrativním příkladem jsou výsledky nesčetných hlasování ve Valném shromáždění OSN. Stále více států, i když zde Západ prezentuje formální důvody pro odsouzení ruských aktivit, s tím nespěchá. Velice dobře si uvědomují, že se mohou stát dalšími objekty nátlaku a násilí.

Co je však mnohem důležitější: snižování závislosti na Západu se stává důležitou podmínkou rozvoje pro stále více států Asie, Afriky, Středního východu a Latinské Ameriky. Jak na tuto novou skutečnost reagovat, Spojené státy a jejich spojenci zatím nevědí. Proto jdou uemanutě stále touž cestou – přesvědčováním vlastních občanů o západní neomylnosti – zatímco ostatním nabízejí jen ještě větší nátlak a násilí.

Západ jako vojenský tábor

Země Západu – USA, Evropa a jejich pár spojenců – se tak mění na pouhý vojenský tábor, který se staví proti přirozeným zájmům zbytku planety. Je to postup podle dosavadní zkušenosti – evropské koloniální říše vznikaly jen hrubým nátlakem a válkou. Tehdy však svět nebyl prostorem suverénních států, které by většinově dosáhly úrovně rozvoje umožňující jim činit nezávislá rozhodnutí.

Tehdy neexistovala ekonomicky a vojensky silná Čína, která ostatním nabízí alternativní technologie a zdroje. I Rusko bylo součástí imperiálního světa, ne jeho protivníkem. Proto se otázka, zda je západní vojenský tábor schopen získat zpět alespoň část svých pozic, stává už jen věcí tvrzení a víry, nikoli racionální úvahy. Nelze však popřít, že je stále množství i těch, kteří nadále oddaně věří ve všemohoucnost Západu – a to i v Rusku.

Je nepochybně fakt, že možnosti USA a částečně i Evropy jsou nadále významné. Zatím dokážou devastačně působit na nejdůležitější infrastrukturu současného světa – mezinárodní obchod a finance. Výhodou kolabujícího Západu je jeho veškerými prostředky uchovávaná autoritářská vertikálně integrovaná struktura. Tam, kde

je světové společenství na pochybách, kdy musí myslet na zájmy svých občanů a jejich bezpečnost, západní vlády se neobávají následků pro obyčejné Američany nebo Evropany. Ti jsou jednoduše donuceni snášet potíže, doufajíce, že se nakonec nějakým zázrakem vrátí ke své ztracené blahobytné existenci na úkor zbytku světa.

Vojenský tábor má pěšáky, které vždy bez problémů obětuje. V tomto případě je to obyvatelstvo bývalé Ukrajiny, mnohé státy střední a východní Evropy včetně Finska, jejichž "vlády pěšáků" se během několika měsíců zbláznily, případně jím bude Tchaj-wan. Ukrajinský případ je ovšem obzvlášť dramatický. Když se po převratu elity zachovaly cynicky k části svých vlastních občanů i svým sousedům, staly se nástrojem války. Bylo to usnadněno kulturou nepřátelství a násilí, která je na tomto území historicky zakořeněna. V roce 2022 tak vytvořilo stav „divokého pole“ na této rusko-západní hranici. Většina tohoto území je nyní v rukou Spojených států a Bruselu, přičemž pokračování vojenských operací neumožňuje, aby souboj o změnu myšlení na západní Ukrajině hned tak neskončí.

85 % se nepodvolilo

V globálním měřítku Rusko nemusí bojovat o sympatie veřejnosti a vlád zemí, které tvoří 85% obyvatel planety – což dokládá fakt, že většina zemí vůči Rusku hospodářskou válku krytou slovem sankce nevalila. Naopak, jejich sympatie jsou jednoznačně na straně Ruska. Jsou způsobeny především vlastním zájmem většiny nezávislých států. Důvod je v již zmiňované touze po svobodě, po vlastní cestě, jak se rozvíjet, nikoli pouze hledat si své místo v „potravinovém řetězci“ řízeném Spojenými státy.

To je základem pro vznik nového fenoménu "světové většiny" v roce 2022: Jde o stále se rozrůstající společenství zemí, které sledují své vlastní cíle ve snaze zbavit se totální kontroly ze strany Západu. Světová většina je nejdůležitějším faktorem, který tvoří kontext mezinárodních změn příznivých pro Rusko.

Jen tento kontext však nemůže vyřešit naléhavé problémy ruské zahraniční politiky. Sympatie a podpora, připravenost na spolupráci a její praktický obsah neznamenaají, že podržují své zájmy zájmům Ruska. Bylo by napoříklad lehkomyšlné doufat, že by se někdo ve světě za nás obětoval, aby se co nejrychleji mírově vyřešil ukrajinský problém. Změna mezinárodního pořádku je pro všechny dlouhý, namáhavý a nákladný proces, ve kterém každý musí každý šetřit energií. I v Rusku je zatím pro mnohé obtížné pochopit a přijmout motivy jednání ostatních států. Mnozí ruští analytici – obdobně jako většina západních – jsou zvyklí uvažovat pouze v dosavadních zažitých kategoriích.

Vzniknou spravedlivější pořádky?

Za těchto podmínek není na chování “světové většiny” nejdůležitější to, co tyto státy subjektivně dělají pro Rusko. Rozhodující jsou jejich objektivní touhy po skutečně nezávislosti na našich protivnících. Ukazatelem je míra růstu obchodu (včetně high-tech produktů důležitých pro Rusko) se zeměmi jako Čína, Turecko a mnoha dalšími. Včetně sousedů v bývalém SSSR, vůči kterým dnes někdy vznášíme ne zcela promyšlené výhrady. Nesmíme zapomínat: Nyní je mnoho zemí světa na straně Ruska, především proto, že jsou znechuceny destrukcí tradičních hodnot, které prosazují Spojené státy a západní Evropa.

Jinými slovy: Nejdůležitější událostí roku 2022 nebyl ani tak kolaps dosavadního světového řádu, ale vynořující se obrysy nového uspořádání. Jeho mocenskou základnou je formující se “světová většina”. Každý z jejích účastníků samostatně směřuje k nezávislosti pro sebe – a v důsledku toho k větší svobodě pro každého. Je jasné, že mocenská základna bývalého pořádku – vojensko-ekonomický blok Západu – tím více a drsněji brání své pozice a stále bezohledněji využívá své mocenské nástroje.

Rusko v této konfiguraci na prahu roku 2023 je jedním z nejdůležitějších hráčů, protože jeho vztahy se Západem již překročily hranici otevřené vojensko-politické konfrontace. To, že se tak stalo, je z větší části “produktem” jedinečných okolností souvisejících s důsledky rozpadu SSSR před 30 lety. To, co nám pomůže uplatnit naši výhodu v roce 2023 – a nakonec v budoucnosti zvítězit – je nejen příznivá aktuální mezinárodní pozice.

To nejdůležitější – co Západu abvsolutně schází – je naše vlastní bohatství přírodních zdrojů, ekonomická samostatnost a odolnost – a společenská morálka.

Zdroj

Převzato PROTIPROUD

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: